

animalibus (non autem cordis ventriculus) vel saltem vesica auriculæ analogon, vel vena ipsa in loco dilatata pulsum facit, ut videtur in crabronibus, & apibus, & aliis insectis, quæ non solum pulsum habere, sed & respirationem in illa parte quam caudam nominant, experimentis quibusdā me posse demonstrare arbitror, (vnde ipsam elongare, & contrahere contingit modo frequentius, modo rarius, prout anhelosi magis videntur, & aere magis indigere) sed de his in tractatu de respiratione. Auriculas similiter pulsare aptum est, sese contrahere (ut ante dixi) & sanguinem in ventriculos conicere, vnde ubicunque est ventriculus auricula necessaria non solum quod vulgo creditur, ut sit sanguinis receptaculum & promptuarium (quidem opus est pulsatione ad retinendū) sed motores primi sunt sanguinis auriculæ, præsertim dextra, primum viuens, vltimum moriens (ut ante dictum est) quare necessaria, ut scilicet sanguinem in ventriculum subseruiens infundat. Qui ventriculus continuo (se ipsum contrahendo) iam ante in motu existentē sanguinem commodius elidat, & violentius propellat, ut cum ludas pila à reuerberatione fortius & longius percutiendo quam simplici erproiciendo, impellere poteris. Quin etiam contra vulgarem opinionem, quia, neque cor, neque aliud quidquam seipsum distendere, sic potest, ut in seipsum attrahere sua diastole quicquam possit, nisi ut spōgia vi prius compressa, dum redit ad constitutionem suam, sed omnem motum localem in animalibus primum fieri, & principium sumpsisse constat à contractione alicuius particulæ: ideo à contractione auricularum conicitur Sanguis in ventriculos ut ante patefeci, & inde à contractione ventriculorum proicitur & transfertur.

Quæ veritas de motu locali, & quod immediatum organum motuum in omni motu, omnium animalium in quo spiritus motiuus (ut Arist. dicit libro de spiritu & alibi primo inest) sit contractile, & quemadmodum *νεύρον* à *νέω*, nuto, contraho dicatur. Et quod Aristot. musculos cognouit, & non operam, omnem motum in animalibus retulit ad nervos siue ad contractile, & proinde illos lacertulos in corde nervos appellavit, si de motu organo animalium, & de musculorum fabrica ex observationibus nostris, quandoque demonstrare liceret, palam arbitraretur foret.

Quin institutum prosequentes, de auricularum usu ad ventriculos implendos sanguine, ut ante demonstratum est; contingit; quo magis densum, compactum cor, pariete crassiore, eo auriculæ nervosiores & magis

magis musculosæ ad im-
tanquam vesica sanguin-
ret (ut in piscibus) (ibi
auriculæ loco est, ut super
scibus carnosior paulo il-
menti videtur; ut Cypri-

In aliquibus hominibus
auriculam ita robustam,
interius affabre concinn-
deretur æquipollere, & n-
set differentia.

Sed notandum, quo
proportionem, quia in sunt
stat (ut ante demonstratu-

Sed quæ in formatione
in ovo confirmat) maxim-
dum fœtus, quasi vermicu-
lum punctum sanguineu-
venæ portio, in principi-
tus, iam corpulentiam q-
carnosior & robustior fa-
super quas cordis corporu-
faciens publicum) forma-
bus sunt, & perfectum e-
quoque, intus pulsans hab-
nem è vena cava in arteria-

Sic natura perfecta &
malicor addidit; ubi non
cit; sed iisdem gradibus in-
per omnium animalium
fœtus, perfectionem in
observationibus hæc alibi

Deniq; non immerito
nuncupavit, cum eadem
trahere, aliud mouere, ne-

Insuper ex fibrarum co-
lis ipsis cordis actionem &